

NAGALIĆ (1) *vb pf*

3 sg m praet nagalił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Podać piłkę (o grze); tu w przen:

W porównaniu: Czy cie żywo śpalił ogień/ ten co Troją śpalił? Czy cie kto śrogiéy ręce/ iák piłę nágalił? GórnTroas 42.

Formacje współrdzenne cf GALIĆ.

LW